

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 3. An verba hæc: Deinceps eris mea uxor, volo tecum contrahere, volo te ducere in uxorem & c. matrimonium constituent, anue sponsalia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

Id, quod procedit etiam in foro interno, ut notat cum aliis cirt. Sanch. quia inter utrumque favorem non est discrimen; quod enim in foro conscientiae non est matrimonium, neque est in foro externo, & è contra; Ecclesia enim non potest facere, ut sit matrimonium, quod invalidum est, sed in modo duntaxat cognoscendi versatur differentia, eò quòd in foro interno stetur confessioni propriae; in externo autem allegatis, & probatis; cum ergò Judex in foro externo, non ex falsa praesumptione, sed ex cognita veritate dubii valoris pro matrimonio pronuntiare debeat; idem erit sentiendum de foro interno; praesertim cum utrumque forum judicet idem, ubi externum non nititur falsa praesumptione, ut probat Sanch. *D. 5. n. 20.* Quòd si verò dubium duntaxat sit, an per verba significantur sponsalia, an matrimonium, si omnia sint adhuc integra, standum esse pro libertate, & dicendo, esse sponsalia, censet La Croix *l. 6. p. 3. n. 123.* & Gobat. *n. 86.* Pari modo qui dubitat, an promiserit, non tenetur juxta communem, quia libertas est in possessione. Quod idem putat Spor. *n. 139.* pro casu, quo quis scit se promisisse, sed nescit, an seriò, an fictè, eò, quòd nondum certum sit promissionem obligatoriam possedisse; Verùm contrarium meliùs, ac probabilìus asserit Sanch. *l. 1. D. 9. n. 13.* cum aliis docentibus, eum tunc teneri;

R. P. Leonardelli Soc. Jesu,

quia verba promissoria sunt in possessione, cum quibus praesumi debet fuisse animum se obligandi, pro ut verba sonant, cum unusquisque praesumatur loqui secundum mentem, & verborum tenorem.

Ad 3. Q. R. quando verba sonant de futuro, sed significant de praesenti ratione adjuncti, quando scilicet junguntur particulae illae adjunctae verbis importantibus executionem, v. g. ex nunc, semper, deinceps, ab hoc tempore, habebò te in uxorem, tractabo te, sicut uxorem &c. matrimonium per illa constitui, constat tum ex *C. ex parte de spons.* ubi id deciditur; tum ex *cap. si quis divinis 30. q. 5.* quia tunc illa verba re vera important consensum de praesenti, si enim ex nunc, ac deinceps, seu semper est habenda foemina in uxorem; ergo modò est uxor. An autem, quando verbis futuri temporis importantibus executionem nulla additur particula faciens significare de praesenti, v. g. habebò te, aut tractabo te, ut uxorem &c. matrimonium constituent, an verò sponsalia, controversum est inter DD. Ubi multi cum Gloss. *C. S. 1. quis divinis cirt. verb. Habiturum, Menoch. de praesumpt. l. 3. praes. 3.* Praepos. *n. 6.* Host. *sum. tit. de matr. §. qualiter contrahatur.* Rosell. Ang. censent satis probabiliter matrimonium esse, tum quia haec verba significant executionem actus con-

N n n sum-

summati, adeoque contrahentes videntur tacite præsentem consensum indicare; quia obligant se ad matrimonii executionem, nec potest aliquis habere quamdam in uxorem, nisi prius cum ea contrahat, & qui vult consequens, scilicet habere eam in uxorem, vult etiam necessariò antecedens, scilicet cum ea contrahere: tum quia si adderetur *ex nunc*, esset matrimonium: ergo etiamsi non addatur, quia subintelligitur, nam quando in obligatione non destinatur dies, incontinenti contrahitur obligatio, *l. in omnib. ff. de reg. jur.*

Alii verò cum Jo. And. *C. ex part. n. 3. de spons. Covar. 4. decret. 2. p. 6. 4. §. 1. Gutier qq. canon. q. 1. c. 21. Sanch. l. 1. de spons. D. 18. Adrian. Ledesm. Palud. Lop. æquè probabiliter, vel probabilius arbitrantur, constitui duntaxat sponsalia; quia ea verba, habeo te in uxorem &c. intelligi possunt omninò vera, quamvis modò non habeam, sed tempore futuro, ut patet: ergo non significant consensum de præsentibus; hæ enim locutiones sunt æquivalentes, pro aliquo tempore futuro, habeo te in uxorem, & habeo te in uxorem: atqui priores non constituunt matrimonium: ergo nec posteriores. Unde ad 1. rationem in contrarium responderi potest, necessariò velle antecedens pro eo tempore, quo vult consequens; consequens autem,*

scilicet habere ut uxorem, non velle statim, sed pro tempore, quo contrahit matrimonium, Ad 2. sequi inde teneri statim contrahere, non tamen contraxisse,

An autem hæc verba: volo tecum contrahere, volo te ducere in uxorem &c., significant matrimonium, an sponsalia, vel quid? variant DD. aliqui ajunt, nec matrimonium, nec sponsalia per illa verba constitui: alii putant, constitui matrimonium. Alii cum Covar. 4. decret. 2. p. 6. 4. §. 1. Menoch. de arbitr. l. 2. cent. 4. cas. 496. Sanch. l. c. n. 25. probabilius contendunt esse duntaxat sponsalia; quia ea verba verificantur, licet proferens modò nolit esse suam uxorem, sed tempore futuro; & colligitur ex *C. ex litteris, el. 1. n. 9. de spons.* ubi tantùm concedit esse matrimonium, quando dicuntur ad alterius interrogationem, aut quando præcessit tractatus de contrahendo matrimonio de præsentibus; tunc enim hæc verba mutuò dicta sufficiens esset conjectura animi matrimonium contrahendi: uti etiam juxta Averf. q. 8. S. 3. §. post, tunc, quando quis diceret: *Ex nunc volo te esse meam conjugem.*

Ad 4. Q. R. 1. Quando agitur de valore matrimonii, sufficiunt quicumque testes; contra verò quando agitur pro invaliditate illius, quantumvis rati tantùm, ad illud dissolvendum requiruntur testes omni